

NAŚMIEWANIE (26) *sb n*

Oba a jasne; -e- (11) Mącz, -é- (7) OpecŻyw (5), OpecŻywSandR (2); końcowe e pochylone.

sg N naśmiewanie (17); -é (4), -(e) (13). ◇ G naśmiewania (1). ◇ D naśmiewaniu (1). ◇ A naśmiewanie (5); -é (2), -(e) (3). ◇ I naśmiewaniem (1). ◇ L naśmiewaniu (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. naśmiewisko, Linde bez cytatu s.v. naśmiewisko.

1. Wyśmiewanie, szydzenie, urąganie, uwłaczanie, kpina; derisus Mącz, Cn; irrisio Calag, Cn; cavilla, cavillum, nasus, obtrectatio, ostentus, ronchus, sanna, sugillatio Mącz; ridiculum Calag; deridiculum, irrisus Cn (25) : *Obtrectatio, Omówká/ naśmiewanie. Mącz 462b, 355d, 445c; Calag 459a.*

naśmiewanie z kogo, z czego (9): OpecŻyw 144; OpecŻywSandR nlb 5; A przešto to wálże mázanie/ nic inźzego nieieft/ [ie]dno ieft z Duchá Świętego naśmiewanie. KrowObr 84v, 94, 239v; Derisus, huius derisus, Naśmiewanie/ błaznienie z kogo. Mącz 356a, 242a, 315a, 358c.

naśmiewanie czyje [= kto jest wyśmiewany] (1): Ty wiefz náfmiewanie moię/ y fromotę moię/ y poczeńość moię. TarDuch A7.

naśmiewanie czyje [= kto wyśmiewa] (5): Lotrowłkie s pana Iezufa náfmiewanijé. OpecŻyw 144, 143; Idących mimo Iezufa náfmiewanijé OpecŻywSandR nlb 5, nlb 5; A oná niebożátko [żona Dawida] zá fwe naśmiewanie/ Wzyęłá frogie nád łobą od Páná fkaranie. LubPs A6.

W połączeniach szeregowych (3): Cavilla, Cavillum Sziderftwo/ Náfmiewanie/ Nágrawanie. Mącz 42b; Sugillatio, Vraganie/ naśmiewanie/ Vwłóczenie czći/ fromocenie. Mącz 427d, 367c.

Zwroty; »naśmiewanie [nad kim] czynić« (1): To náfmiewanijé ij ijné rozmajté nad nijm [Chrystusem] czynili OpecŻyw 109v.

»żałować się o naśmiewanie« (1): Załowáli fie tego przed Cefárzem Chámem ná nie o naśmiewanie. BielKron 269.

Wyrażenie: »naśmiewanie z tyłu« (1): Postica sanna, Náfmiewanie z kogo z tyłu. Mącz 315a.

Szeregi: »naśmiewanie, (i) urąganie« [szyk 1:1] (2): BierRaj 18v; W takowym ij wgorłfym vraganiu ij náfmiewaniu ftworzyciel ij buog twóy był aż ku dniu łamému. OpecŻyw 115v. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

»naśmiewanie i (ze)sromocenie (a. sromota)« [szyk 2:1] (3): O niecháy tedy dzis włfytko ftworzenijé fwego pana żaluie/ za takowé náfmiewanijé ij zefromocenijé. OpecŻyw [123v]; TarDuch A7; KrowObr 94. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

2. Wesolość, żarty (1) : *Hunc vobis comedendum et deridendum propino, Tego wam ku yedzeniu y ku náfmiewaniu przipiyam Mącz 326c.*

Synonimy cf NAŚMIEWISKO.

Cf NAŚMIEWAĆ SIĘ, NAŚMIEWISKO, NAŚMIEWSTWO